

Значи, обогрната вода (съ по-малка гжстота) е минала презъ мѣхурната кожица, обогрила е и е увеличила количеството на подсиждената вода.

Както обогрната вода преминува презъ ципата на мѣхура, тъй и почвената вода съ разтворенитѣ въ нея хранителни вещества просмукватъ презъ тънцитѣ ципици на кореновитѣ власинки.

Допущамъ, читателътъ да запита: „Какъ растението изсмуква изъ почвата такива вещества, които не се разтварятъ въ вода?“

Ще отговоря, като си послужи пакъ съ опитъ.

Да вземемъ една чаша, да я напълнимъ до горе съ вода и върху устата ѝ да опънемъ парче отъ животински мѣхуръ, като го завържемъ (фиг. 2). (Долната страна на мѣхура трѣбва да се допира до водата!). Сложимъ ли отгоре на ципата парче солъ, тя ще овлажнѣе, започва да намалява, докато най-сетне всичката солъ ще мине презъ ципата въ чашата. Сложимъ ли, обаче, вмѣсто солъ парче варовикъ или желѣзна рѣжда, тѣ само размекватъ, обаче си оставатъ цѣли отгоре на ципата. Ще рече, водата, която разтваря солта, не може да разтвори варовика и рѣждата.

Фиг. 2. Чаша, отгоре на която е обтегната ципа отъ мѣхуръ. Върху ципата е турена бучка съ захаръ.

Нека туримъ въ водата въ чашата нѣколко капки силенъ оцетъ или солна киселина. Нѣма да мине и половинъ часъ и подкиселената вода ще направи съ варовика и рѣждата сжщото, каквото направи и обикновената вода съ солта: ще ги разтвори и тѣ ще минатъ презъ ципата въ чашата.

Погледнете кореновитѣ власинки, нарисувани на фиг. 1. Колко много пѣсъчинки сж полепени по тѣхъ! Тѣхъ почвената вода не може да разтвори. Затова власинкитѣ изпущатъ киселина, която отлично изпълнява тая служба — тъй както подкиселената вода разтваря варовика и рѣждата.

*

Бѣше време, когато всички смѣтаха, че листата на растенията служатъ само за украса. Заблуда, която никой вече не повтаря. Защото доказано е вече, че листата сж нуждни на растението не по малко отъ коренитѣ. Безъ листа растението не може да живѣе. Тѣ могатъ да се уподобятъ на малки готварнички, въ които растението готви суровитѣ продукти въ удобна